

*
MEGJELEN SZOMBATONElőfizetési ár:
Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és lapfőadó: HALÁSZ FERENC.

*
Nyilttér petit sora
40 fillér
Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.
*

Ipolytság, 1902. évi december hó 13-án.

A párbaj ellen.

Alig csillapultak le egy kissé a kedélyek, alig kezdték felejteni azt a párbajt, melynek csöpp híjja, hogy áldozatul nem esett Pallay Lajos ügyvéd Nagyváradon s már megint halálos kimenetelű párbaj folyt le, — ezuttal Szombathelyen.

A párbajellenes mozgalom ezáltal rövid időre tápot nyer, tele fognak irni néhány hasábot, el fognak mondani néhány beszédet, sőt talán kongresszust is fognak tartani az érdekében — azután pedig visszazökken minden a régi kerékvágásba, vagyis inkább, az előbbi lethargiába, míg csak a hamisan felfogott társadalmi kötelesség újabb esete, újabb áldozata fel nem rázza újból az embereket közömbösségükből.

A Stieder György és Ernusz Géza dr. féle eset sokban hasonlít a nagyváradai párbaj-esethez. Ott is, itt is ügyvéd állott helyet a lovagiasság terén védence érdekében. Ezek után az ügyvédnek nemcsak jogi, hanem úgy látszik testi védelmében is kell, hogy részesítse ügyfelét, ami annál furcsább, mert az igazságtalan ügyeket is jogi védelem illeti meg s az érvényre jutott lovagias felfo-

gás feszélyeztetheti az ügyvédet perek elvállalásánál.

Stieder György Ernusz dr. ügyvédet areul ütötte; ez az eljárás mindenesetre elítélendő, bárha mentesül szolgálhat némiképpen az a körülmény, hogy Ernusz dr. képviselője volt ifj. Pestetich Imre grófnak — Stieder amaz ellenfelének, aki őt a tönk szélére juttatta s így az ügyvédet is ellenségének tekintette.

Vajjon nem kell-e ily körülmények közt az „ököljog“ korára visszaemlékeznünk? Izzága egyének nekik kellemetlen személyeket — akár orvul, akár személyszembe applikált arelegyintéssel egyszerűen láb alól tehetnek. Nem kell hozzá egyéb, csak egy kis gyakorlat a lő- és vivő-fegyverekkel. Az ilyen egyéneket „lovagias ügyeik“ teszik kifogástalan gentlemanekké és nagyobb tekintélyt szereznek, mint azok, kik a közjával és komoly munkával foglalkoznak és kiknek hivatala és hivatása nem juttat annyit szabad időt, hogy a minden fegyvernemű öklözés mesterségét megtanulhassák.

Ha valakit — akár jogosan, akár igazságtalanul — areul ütnek, úgy az illetőnek istenítélet alá kell magát vetni. Istenítélet

tulajdonképpen nem is a helyes kifejezés, mert a középkori istenítéletek mindkét félre egyforma kinokat és megpróbáltatást szabtak, míg ma csaknem mindig az győz, aki jobban ért a fegyverek forgatásához és az ehhez szükséges gyakorlat elsajátításához kellő időt fordítottak.

Vegyünk egy másik esetet: Valakit egy elégtételadásra képtelen, máskülönben azomban nagy-rabeesült férfi (minő ellentmondás!) üt areul. Az esetben, ha katona tisztet éri ez a „pech“, úgy elveszíti rangját, ha a tettest ott azonnal le nem kaszabolja. A polgárnak nyugodtan zsebre kell vágni a pofont; ő ilyen drasztikus elégtételt nem vehet magának, törvény szerint; ha tehát az esetet senki sem látta, rendesen hallgat a dologról, máskülönben pedig bepanaszolja az illetőt — megint csak a törvény követelményeit tartjuk szem előtt — és akkor megtudja szégyenét az „egész világ.“

Ebben rejlik a hiba! A törvény nem veszi eléggé oltalmába az egyesek becsületét. A tolvajt, a rablót, aki pénztárcámat akarja eltulajdonítani, szigorúan megbüntetik. Nem sokkal rosszabb-e a rablási kísérletnél, ha valaki becsületemtől akar megfosztani?

Valami fáj . . .

Valami fáj, valami éget,
Valamit szeretnék
Mondani néked.
Ha lelkemet álmatlan álom
Kiséri lázas
Éjszakákon,
Ha hangod esendül hallhatatlan,
S a mikor látlak láthatatlan;
A mi ugy fáj, a mi ugy éget,
Ilyenkor el tudnám
Mondani néked.

Valami fáj, valami éget,
Valamit szeretnék
Mondani néked.
A lelkemet lelked csodája
Tanítja pogány
Imádságra:
Az asszony: oltár, az asszony: isten,
Kivüle isten sehoh nincsen.
S amu ugy fáj, a mi ugy éget:
Csak ő tudott azzal
Megverni téged.

Valami fáj, valami éget
Valamit szeretnék
Mondani néked.
Ha lelkemet csókozd varázsa
Mámoros tűzzel
Babonázza,
Ha mellettem vagy, ha átöllelek,
Minden beszédet elfelejték.
S a mi ugy fáj, a mi ugy éget;
Ilyenkor minék még
Mondani néked!

Révész Tivadar.

HONTI ALBUM.

Hederváry Lajosné.

... Érdekes színházi esemény volt Murányi Juliska, a társulat dikciós színészei ez oszlopos erejének jutalomjátéka. Sardou híres drámáját, Toscát választotta. A címszerepben művészi értelmességének és tu-

dásának hatalmas bizonyosságát adta. Lobogó temperamentum hiányában Tosea izzó szenvedélyének ábrázolására nincs elég ereje, nincsenek színei, mégis megrázóan erős volt mindvégig. A szép közönség meglepően rokonszenvvel kísérte, nyílt színen többször elhalmozta erős, őszinte tetszésnyilatkozataival és sok virágadományyal. Ez az üde, bájos leány igazán elsőrangú, istenadományos tehetség, és fűgén csinálja a lépéseket közel jövő nagy diadalai felé. . .

Vagy másfél évvel ezelőtt Murányi Juliskáról, mikor a Földesi-féle, a vidék egyik legelőkelőbb társulatának tagja volt, irtam ezeket a sorokat. Azóta másfél év eltelt, életén fordított a sors, és, ha meg lehetne fordítania Sudermann tételét: Es ist des Mannes Los, er stirbt am Weibe — mondhatnám: asszony sorsa pedig élni azon az egy férfin, a ki asszonnyá tette.

Murányi Juliska Hederváry Lajosné lett, egy puha kis családi fészek borulatlan fir-

FERENC JÓZSEF KESERÜVIZ

az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószer

Ha a törvény a becsületrontót kemény büntetéssel, — de semmi- esetre államfogházzal — sújtaná, úgy meg vagyunk győződve, hogy ama bizonyos „becsület-lovagok“ hamarosan meghátrálnának.

A katolikus egyház a bárba- zókat és a párbaj-segégeket exko- muniációval bünteti (a szombathe- lyi plébános megtagadta a közép- kori félszeg felfogás áldozatától a szertartásos elhantolást), de ma- napság csak igen kevesen mon- danának le ezért a társadalmi elő- ítéletekről; a „becsület lovagok“ ítélete közelebből érinti az em- bereket, mint az egyház átka.

Még a katonatisztek is pa- rancsok és rendeletek után a pár- bajmánia megszorítására utasi- tották.

A törvény is tiltja a párbajt, de a reá kiszabott csekély bünteté- seket valósággal az emberi jogok kigunyolásának kell tekinteni.

Ha azonban a törvény nem védi meg eléggé hatásosan becsüle- tünket, oltalmazzuk meg mi ma- gunk, még pedig nem erőszakkal, hanem becsületbiróságokkal.

Minden, még a legkisebb város is és minden kaszinó, egyesület és szövetkezet alakítson állandó be- csületbiróságot, melynek magát alávetni mindenki kötelessége legyen.

Alakítsuk ezeket a becsületbi- róságokat a tiszti becsületbirósá- gok mintájára vagy bármilyen rendszer szerint, az üdvös hatás nem fog elmaradni.

Az egész művelt Európában szemlátomást halad a párbajelle- nes mozgalom, csak nálunk nem akar sehogysem előbbre jutni. Még Ausztriában is kedvezőbbek e tekintetben a viszonyok; ott a klerikálisok, még pedig igen nagy

számmal, magasabbra lobogtatják e mozgalom zászlaját, míg nálunk csak egyes esetek, egyes tragé- diák után tűzik fel, hogy azután ismét — gondosan becsomagolva — sutba dobják.

Nagyváradon a Pallay-ügy után, most meg Szombathelyen indita- nak mozgalmat a párbaj ellen.

Eső után köpenyeg.

Reméljük, hogy a köpenyeg annyi gyászos eset után nemcsak a tragédiát követőleg lesz kéznél; reméljük, hogy a párbajellenes mozgalom nemcsak az illető vá- rosokban, hanem országszerte el fog terjedni, hogy egyszer el fog pusztulni ez a középkori szokás, hogy ama bizonyos „becsületlo- vagok“ mesterségének határt fo- gunk szabni és legjobb meggyő- ződéssel fogjuk mondhatni: „A felvilágodott huszadik századnak vagyunk fiai.“

Mért nem házasodunk?

(Levél Zolnához.)

Nagyságos asszonyom,

az én írásomnak oka az ön hallgatása; az olvasó jogán írok, mert hiányzik a lapból az ön sziporkázó asszonyos levele, amelyet meg- szoktunk, amelylyel bizony el is kényeztetett egy kicsit. Volna más ok is, volna ezer is meg egy az ezren kívül még, mint ahogy szokták mondani.

Régen volt, az igaz, de aposztrofált egyszer engem, asszonyom. Boesánatkéréssel tartozom a késedelmezésért, az aposztrofálásért pedig ezzel a válaszzal. Elkönnyeltem ezt a tar- tozóm és mivel csak rövid lejárata volt a váltóm, hát fizetek. Én hivom most a világ elé, mint ahogy akkor ön velem tett, asszo- nyom. — Leveleiből ismerem a temperamen- tumát és lehetetlennek tartom, hogy olyan sokáig, mint én, késsék a válaszzal.

Tulajdonképen pedig az igazságomat aka- rom megtámogatni egy kicsit, amelyet ön a

Honti Lapok 39. számában olyan erős fejsze- csapásokkal akart a földre dönteni.

Merészség, jól tudom, egy szál pennára kiállni önnek; nem is azért teszem, mintha reményem volna győzteskép kikerülni ebből a tusából.

Eszemben sem volt, nagyságos asszonyom, azzal a cikkemmel a házasságtól elijeszteni a legényembereket. Az ön kedves Halásza kovártélyt sem adna az ilyen cikkeknek, de még magam sem ijedtem meg tőle; és egy percig sem kételkedtem, hogy van meleg házi tűzhely még nagyon sok. Csak arról az ijesztő nagy számról szólottam, a melyik a karakterét adja meg a mai embernek, csa- ládnak, társadalomnak; csak reá akartam mutatni erre az ijesztő jelenségre, amelyik nemcsak a társadalomnak, de az államnak, sőt a fajnak is legnagyobb veszedelme, és okait fürkésztem.

Különféle eredményhez jutottunk abban a kutatásban. Én a családban, a nevelésben, a létezésért folyó küzdelemnek az ember min- den idejét és tehetségét megkötő intenzivi- tásában és sok minden féleiben találtam fel, nagyságod pedig azt mondja, hogy *menyecs- kéink udvaroltatnak maguknak és elfog- ják a fiatal embereket a leányoktól*. Ezek után pedig még reám fogja, hogy én sajnál- tam le az egész asszonyi nemet.

Nem akarok harcolni az igazságom mel- lett, mert minden dolognak annyi a színe ahány oldalról tekintjük azt; de engedjen meg kockáztatnom egy állítást: nem ismeri egészen a férfiakat. Mert nem férfi az, aki nem a maga jószántából hanem az *asszony- kák* biztatására házasodik.

Csak azért mondhatom pedig ezt, mert magam sem a tisztos koru hajadonok — ha- nem a legények közé tartoztam még akkor is, mikor azt a cikket megírtam és ezzel a vallomással a késedelmezésem is meg van indokolva.

A szíves meghívását pedig nagyon köszö- nöm, van már nekem is puha fészke, ahova szívesen látom önt.

Alázatos szolgája:

Hm.

mamentumának melegsége, fénye, elvonult vonzó szerény házi körben boldog feleség, boldog édes anya.

*

És úgy esett, hogy mégis letette a kényelmes házi otthonát, és egyetlen estére *Murányi* Juliska lett. A társulatnak egy jövedelmes telt házra volt szüksége és jó szíve nem habozott. Nem törődött szűkös, korlátolt elmék elítélleteivel, tán emberszóló nyelvek öltögetéseivel. Hetfőn lépett fel az itteni társulat javára és a színházat győ- zelmesen megostromolta kinek a rokon- szentes érdeklődése, kinek a műérzéke, kinek a kíváncsisága.

A nagynevű spanyol Echegaray hatásos drámája, a *Folt, amely tisztit Matilde* sze- repét választotta.

A mese a körül forog, hogy Enrikéta, egy fiatal leány, a ki titokban Hulió sze- rotője, és lakására jár, de a gazdag és elő- kelő Fernandó kezére pályázik, ördögi le- leménynyel tudja Matildéra háritani az ő rá vetődő gyanut, Matildéra, az ártatlan árvára, a ki szereti Fernandót, s a kit Fernando is szeret. Fernando a legelső kő- sza hirre elhiszi Matilde vétkét, anyjával kiüteti a házból, és Enrikétával esküvőre

készül. Hulió az újságokból értesülvén az eljegyzésről, levelet ír Fernandónak, mely- ben fölfedi a valóságot. A habozó Fer- nandó csak az esküvő után olvassa el a rettentő leleplezést, ez alatt Matilde egy papírvágó késsel leszurja Enrikétát, és ki- hulló vére az a *folt, mely tisztit* . . .

Matildét játszotta el Murányi Juliska. Ez a szerep mesterien van felépítve, a maga belső kvalitásaival megkapja a lélekben lobogó teremtő erőt. Murányi Juliskában megvolt hozzá az őszerejű, ellenállhatlan, kiművelt talentum, a temperamentum, a művészi intelligencia, s legnehezebb fel- adatoknak is megfelelő külső készség.

Diadalmas estéje volt Murányi Juliská- nak. Játéka, melódikus, a különféle lelki emóciók, az öröm, a bánat, a fájdalom, a kétségbeesés minden skáláiban stilizált a dikciója. Mindezt a lelke kincseiből adta.

Különösen az utolsó felvonás volt va- lódi tehetségének a felragyogása. Itt már nemcsak a művész, hanem a bájos asz- szony is adott reliefet a sikernek. Veszte- gető volt a sarkigéző kibontott szőke haja, arca igéző gödröcskéi, lelkes szemei, a fekete bársonyujból kiváló fehér cicakezei..

Ő és a közönség, mely minden felvonás

után többször idézte tapsviharaival a füg- göny elé és egy szép csokorral kedveske- dett, egy hatalmas érzés kohójában olvadt össze. A tulzsfolt teremből, melyben csak egy izzott a levegő, a hálás közönség a kielégített műélvezet édességeivel távozott, a művész pedig sietett a kis lánya böl- csőjéhez haza. . . .

*

És a művész ma ismét a kis családi kör őre. Jól isztette tavaly, hogy aművészalmok léggömbjéből kiszórta az ideális ballasztot utrakelése előtt, és a festett világ hazug fényköréből, a dicsőség hideg suga- raiból a kis otthon szürkébb, de enyhét adó, meleg fénykörében lenmaradt.

Jobban illik neki az aranyozott pappen- dekli koronánál acsipkés fej kötő, és job- ban játssza ő az anyát, mint a nápolyi királynét. És azt hiszem, hogy a szinpadi királynék minden biborpalástjéért nem cserélné el az ő kicsi Piroskája egyetlen pólyarongyát sem. . .

Mefisztó.

A TÁRSASÁG.

(A Salkovszkyék teastje.)

Kedves Szerkesztő,
maga ugyan elvből nem közöl társas életünköt, sem névnapokról, sem házi mulatságokról tudósításokat. Pedig lássa, nekünk asszonyoknak egy báli referáda többet ér, mint száz komoly vezércikk (én egyet se olvasok el) és a lapban csak azt böngésszük, amiben valami kis pletykát sejtünk. Tán eltérhetne tehát és „elvoi fontartásával“ állandósíthatna a társaság részére egy rovatot.

Igen? akkor mindjárt nyissuk is meg. Tehát:

Vasárnap este Salkovszkyék (vagy ahogy mi hívjuk: Fercsék) és Heffterék mutyiba adtak egy teastét. Voltunk hiva vagy hatvanan, akiknek befogadására berendezték az udvari emeleti lakást.

Jelmezes hölgyek is voltak. Salkovszkyé (ipolysági parasztnyecske), Heffterné (kalotaszegi viselet), Huszárné (olasz nő), Keller Ilika (bozói tót nyecske), Dabisné (matróz fia) és Schulezné (cigányleány). Én is felöltöztem volna, de nem engedett a zsarnok uram. Mind jól néztek ki, de az izlések tulnyomó állásfoglalása szerint mint legfestőibb jelenség nagyon kedvesen vált ki a szép csillagszemű cigányleány. Később partnere akadt Ulrik Jósikában, aki remekbe készült szürben, piros pitykés lájában mint busuló csikós vele egy énekes jelenetet adott elő. Jó volt, de a csikós jobban húzta meg az üveget, mint az instrukció kívánta volna.

Az asszonyok kékbabos pongyolába bujtatták az örökélmés Czompót (hahotakeltően nézett ki), a ki mint aggszűz sok derűtséget keltett, mikor a „cábitó — Karcsi“ leleplezte, és Totovics tolakodó csipkedéseit nagy felháborodással utasította vissza: maga szemtelen!

Volt némakép is. Gondolkozás (mosóteknőn) barkarolla mellett. Részt vett benne Dabisné, Huszárné, Winter és Czompó (mint hullám.)

Szóval sok tréfa, bohózkodás volt teáig, mely közben lórum, sőt házard huszonegy is folyt, még pedig esendőri földözlet mellett fosztották ki az asszonyok Soltész Pistát.

Egyszer csak előkerült a cigány és táncba ugrottunk. Jártuk is tüzesen, szívesen. Maguk férjek, maguk javithatlan filisztesek csak „ülesikéltek“ (mint Joskó mondja) a pohár mellett. Maga is csak a négyest és egy rövid csárdást járt, azt is kényelmesen, totyakosan, pedig olyan édes mig-nonfejű táncosnéja volt.

Maga a főispán rendezett egy szövönnyes francia négyest, melyet 18 pár járt. Egész kis koresolyabál.

Szégelyje magát ugynevezett garszonfiatalságunk. A főispán és a törvényszéki elnök egész este oly fiatalos rugalmassággal, oly elegáns könnyedséggel röpködtettek bennünket, hogy bizony kitarásban, figyelomben a többiek mind hátra-maradtak.

Ez volt a legvonzóbb mozzanata a kellemes estnek, mely végződött hajnali 3 órakor, amikor ki balra ment, ki pedig jobbra, a nagy pátriárka Ábrahám utasítása szerint

No ugy-e elég részletes tudósítás? Sok

intimitást vehetnének még belő, de ezt a hálás anyagot épp maguk a jelen voltak dolgozták föl másnap a kávéuzsonnánkon. *Juuujui!*

Ha szívesen veszi máskor is írok. Vagyok a maga felelőtlen és külön kiküldetlen tudósítója

Nóra.

A HÉT RŐL.

— **Lits Gyula** vármegyénk főispánja hetfőn délután Somogyi Béla főjegyző kíséretében Lévára utazott, hol, mint Schöllerék vendége a nagy vadászatokon vesz részt. A jövő hét elején érkezik haza.

— **Vadászat.** A tardoskedi vadásztársaság e hó 4. és 5-én tartotta idei vadászatát. Terítőkre került 1940 nyul és 300 fogoly. A vadászatot résztvevő Gulner Gyula államtitkár, Kaffka László miniszteri tanácsos, Lits Gyula főispán, Soltész István főispáni titkár, Csik Imre, Lisznyai Tihamér, Dirn Szilárd, Juhász és Brezovay bécsi gárdisták, Gräfl Andor, Czompó Izidor, Turcsányi főszolgabíró, Diósy Imre és Farkas Ferenc.

— **A szalkai petíció.** Vámosmikolai tudósítónk írja: A Kúria által elrendelt bizonyítás felvétele végett Istvánffy Lajos dr. budapesti kir. ítélőtáblai bíró és Kőrösi József dr. budapesti büntető törvényszéki aljegyző járnak el. A petícionálók képviselője Konkoly Thege József budapesti ügyvéd, a választási hadjáratban fáradhatlan vezérkari főnök, a ki folyó hó tavasza óta, midőn az első vizsgálat megkezdődött, kisebb-nagyobb megszakítással V.-Mikolán lakik. Jakabffy István részéről, kinek pártja pedig ellenpetíciót is adott be, senki sincs jelen a bizonyítás felvételénél. Kádár Kálmán pártja volt szerencsés kezű vezérkari főnöke, a ki kétszer egymás után vezette azt győzelemre, s a megelőző vizsgálatnál is eljár, most elfoglaltsága miatt nem tett eleget az ebbeli megbízásnak. Nem vállalkozott a fáradságos szerepre Csermák Ernő dr. ipolysági ügyvéd sem. A vizsgálat anyaga rendkívül nagy. Csaknem az összes választók ki lesznek hallgatva, miután az ellenpetícióban kért összes pontokra is elrendelték a bizonyítást. Eddig december 22-ig vannak kintüve tárgyalási napok. Folytatása az ünnepek után fog következni s a Vámos-Mikolán való eljárás még eddigi számítás szerint 1903. évi január 15-ig fog tartani. Ezzel azonban korántsem lesz a vizsgálat befejezve, mert a távol eső községek ki-hallgatása Ipolyságon és Szobon fog megtörténni, így februárig legalább is eltart. Eddig Kis-Keszi, Kis-Ölved, Tergenye, Zalaba, Nagy-Peszek lettek ki-hallgatva.

A kit az esetek tanulmányozása különösebben érdekel, elég érdekes ismeretekkel gazdagítaná tapasztalatait. A tiszta választás menete, vagy az állig való gombolkózás miatt-e, de az bizonyos, hogy nehéz belőlük valamit kivenni. Általános csaknem sablonszerű válaszok a feltett kérdésekre: „Nem ittam, nem ettem, hogy más ivott és evett-e, nem tudom, nem láttam. Pénzt nem kaptam, hogy más kapott-e, nem tudom.“ A petícionálók főerőssége, melynek alapján kéri Jakabffy István választásának megsemmisítésével a kisebbségben maradt Konkoly Thege Sándor képviselővé való kimondását is, — az, hogy a Szikince völgyének választói a választás napi ellátást és fuvarát nem természetben de pénzben kapták meg 3—3 koronában. Eddig azonban az ezen irányú bizonyítás sikeresnek aligha mondható. Mert a mint tudom, egy páran vallották, hogy kaptak 3 koronát, de már akkor, midőn leszavaztak, s azért mert

minden élelmiszer elfogyott a választás színhelyén, így természetben élelmet kapniok nem lehetett, azt nekik kellett beszerezniök. S hogy ezen körülmény milyen minősítés alá fog esni, állandó kiváncsiság és kérdezősködés tárgya.

— **Egy darab megye az államnál.**

A pénzügyminiszter Bedross Péter főpénztárost, Totovics Kálmán főszámvévőt, Odry Miklós ellenőrt, Belló Árpád pénztári könyvelőt, Sárpy Antal, Soltész Gábor és Fáy Zoltán alszámvévőket, Haiczl István pénztári irnokot jelenleg élvezett fizetésük és lakpénzük érintetlen hagyásával 1903. január hó 1-ével *rendelkezési állapotba helyezte*, és Odry Miklós ellenőrt az ipolysági m. kir. adóhivatalhoz, a többieket pedig a számvéviséghez beosztott Czigliányi János napdíjossal együtt az ipolysági m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvéviséghez ideiglenes szolgálattételre beosztotta. A vármegye alispánját pedig utasította, hogy nevezetteket újévre jelen szolgálatuk alól mentse föl.

— **Koresolyaegyleti közgyűlés.**

Koresolyaegyletünk e hó 6-án Helmbaher Nándor kir. törvényszéki elnök elnöklése alatt közgyűlést tartott, melyen a koresolya pálya mellett egy melegező bódé felállítását határozták el.

— **Kaszinói közgyűlések.** A Honti Kaszinó e hó 27-én délután 5 órakor tartja Nyáry Alfonz báró kaszinói igazgató elnöklése alatt rendes évi közgyűlést.

— **A vámosmikolai és vidéki olvasóegylet** f. évi december hó 28-án d. u. 3 órakor tartja évi rendes közgyűlést, melyre a tagokat meghívja Kádár Kálmán egyleti elnök.

— **Gazdasági egyleti gyűlés.** A Hontmegyei Gazdasági Egyesület igazgató választmánya e hó 22-én d. e. 10 órakor a megyeház kistermében ülést tart Ivánka István elnöklése alatt. Tárgysorozat: 1. Elnöki jelentés az egylet működéséről. 2. Schulpe Alfonz tag jelentése a neki véleményezés végett kiadott több társaságulátiratát illetőleg. 3. A még-e hóban megtartandó rendes közgyűlés idejének és tárgysorozatának megállapítása. 4. Új tagok felvétele. Időközben felmerült sürgős ügyek elintézése.

— **A Honthin dicsérete** multkori közleményünkre ugyancsak egy orvos munkatársunktól kapjuk alábbi sorokat: Ez év elején, tehát Bókay jóval megelőzve, megjelent Párisban Rueff et Cie kiadásában C. Crinon jeles francia szak-tudós Revue des Médicaments nouveaux etc. című műve, itt hasonlóképp nyilatkozik Sztankay Ábrahám dr. jeles szeréről a Honthinről mint Bókay, azzal a különbséggel, hogy Crinon nem csak a mű szövegében de előszavában külön nagyon elismerőleg nyilatkozik a Honthinről. Meg vagyok győződve, hogy aminő nem szabad labon járó tudásaink vannak, Crinon műve hián Bókay könyvébe se került volna be a Honthin.

— **Házasság.** Polgár Ignác ipolysági nyomdatulajdonos e hó 7-én kötött házassági frigyét Schneider Fülöpkevel Nagyszombatban.

— **Jótekonyság.** Következő sorok közlésére kérték föl: Kinszky Miksa polgártársunk az ipolysági községi szegények részére 16 méter lát adományozott, mely nemis tetteért a szegények nevében ez uton nyilvánítom hálás köszönetemet. Az adományozott tűzifát 16 községi szegény között osztottuk fel. — Zanoletty Károly bíró.

— **Az „Ifjusági Kör“ vége.** Az „Ifjusági Kör“-nek — amely egyesület közel két évig működött városunkban — ütött a vég-órát. Vasárnap, e hó 14-én délelőtt 9 órakor a kör helyiségében (régii takarékpénztár épület) árverés útján eladják az összes berendezést: asztalokat, székeket, lámpákat, könyvtárt, stb. Akiiket érdekel egy jobb sorsra méltó egyesület vége, a vasárnapi árverésen megláthatják, mire jut Ipolyságon minden dicséretes törekvés.

— **Lópatkolási tanfolyam.** Czobor László vármegyénk alispánja a lópatkolási tanfolyam e hó 6-ára tervezett megnyitását e hó 21-ére toltta ki. A tanfolyam 1903. évi április 26-áig tart. A záró vizsgálat május 3-án lesz. A földmivélségi miniszter a tanfolyam fővezetésével s annak felügyeletével Gracsányi Gyula állategészségügyi felügyelőt, a tanfolyam vezetése körül szükségessé váló helyettesítéssel és az elméleti magyar oktatás megtartásával Papp Ábrahám ipolysági trvh. m. kir. állatorvost a gyakorlati oktatással és a tőnyelvű elméleti oktatás megtartásával Czabán János szempei járási m. kir. állatorvost, a gyakorlati oktatásban kisegítőül Reinhardt Zsigmond ipolysági járási m. kir. állatorvost bízta meg.

— **Népkönyvtár Zalabán.** A földmivélségi miniszter Zalabán népkönyvtárt állított fel, a felszerelésre 20 kor. állami segédelmet folyósított.

— **Hihetetlen, hogy Ipolyságon olyan nagy választék legyen diszlelépapirokban, névjegyekben és képeslevelezőlapokban, mint Neumann Jakab papirkereskedésében található, a hol a legujabb és legdivatosabb karácsonyi ajándéknak alkalmas papirekkel igen olcsón kaphatók. Névjegyeket 10 pere alatt készít modern, litografizált betűkkel. Árai a főváros araitól is legkevesebb 20 százalékkal jutányosabbak. Csak modern dolgok és csupán magyar gyártmány.**

— **A magyar közönséghez.** Minden magyar ember tegye a szívére a kezét és vallja meg őszintén önmagának: szabad-e tétlenül nézünk tovább, hogy ebben az ezeréves magyar hazában hogyan hanyatlak a magyar faj uralma? Pusztulunk anyagilag, súlyedünk erkölcsileg és lépésről-lépésre veszítjük a talajt lábaink alól. Visszavonásba és viszálykodásba merülünk, holott minden erőnket egyesítve kellene megfeszíteni arra, hogy a mienk, a magyar fajé legyen az uralom földben, iparban, kereskedelemben, pénzügyben, politikában, egyszóval a nemzeti élet minden megnyilatkozásában. De ha azt akarjuk, akkor a léha közömbösségnek, az unott nembánomságnak egyszer már véget kell szakítanunk.

A magyar társadalmat, a művelt magyar közönséget a tekintetben súlyos mulasztás terheli. Évtizedeken át tűrte azt, hogy agyába, szívébe, családi szentélyébe a nemzetietlen és erkölcsstelen szellem behatoljon, és ott gyökeret verjen, hogy azután kiforgassa tiszta, nemes, nemzeti, ősmagyar gondolkodásából és ez által könnyű szerrel idegen szellem, idegen érdekek vontató kötelére fűzze. A saját pénzén saját erejével művelte nagyra a magyar közönség azt a sajtót, a mely a komoly, higgadt hazafias gondolkodást kiölte közéletünkéből és helyette belevitte a léhaságot, a könnyelműséget, a nagy nemzeti érdekek semmibebevését, a nemes, hazafias törekvések kigunyolását. Csakis a magyar nemzeti gondolkodás eme szomorú átalakulása magyarázza meg mai közállapotainkat; csakis nemzeti gondolkodásunk eme szomorú átalakulása magyarázza meg mai közállapotainkat; csakis nemzeti gondolkodásunk eme megromlása tette lehetővé, hogy a magyar kézből kisiklik a magyar jón, a magyar föld, az ország szellemi és anyagi vezetése.

Bartha Miklós és Holló Lajos orsz. képviselők egy évtizednek nehéz munkáját szentelték arra, hogy a sajtóban megteremtsenek egy olyan orgánust, amely a magyar faj ezen önvédelmi harcának legyen zászlóvivője. Az általuk teremtetett „Magyarország“ nem egy szűkkörű politika

hirdetője, hanem az egész magyar társadalom lelkiismeretének és közfelfogásának őszinte megnyilatkozója. Mérsékelt a formákban, de bátor az igazság hirdetésében. Következetes a nagy célok szolgálatában. — A „Magyarország“ nem csalsa a közönséget vásári ígéretekkel a maga köré; szomorú is volna, ha a művelt közönség cifra, értéktelen ajándékokkal engedné magát és magyar lelkületét félrevezetni. A „Magyarország“ szerkesztősége kiváló újságot akar nyújtani a magyar közönségnek. Hiszen ma már általánosan elismert dolog, hogy zsurnalisztikailag a legjobb lap a „Magyarország“, a mely a család minden tagjának kiváló szellemi élvezetet nyújt. Ez a lap szándékosan kerüli a léha, erkölcsstelen és bres élcéldéseket, mi a magyar ember lelkéhez sohasem illett. E helyett válogatott bő olvasmányokat, kitűnő regényeket, tárcákat, szellemes apróságokat és elsőrangú megbízható értesüléseket közöl hasábjain. A „Magyarország“ szerkesztőségének élén Lovász Márton dr. orsz. képviselő szorokszó áll, kit a legelső magyar írói gárda vesz körül, és támogat a munkában. Minden értesítés a lap részére, előfizetés és más küldemények csak ezen címen küldendők: „Magyarország napilap Budapest.“ — Minden további címezés fölösleges. — Előfizetési árak a rendesek. Egy hóra 2 kor. 40 fil., negyedévre 7 kor., félévre 14 kor., egész évre 28 kor. — A magyar társadalom bizonyára sorakozni fog a „Magyarország“ nagy céljai köré és támogatásával lehetővé teszi azok megvalósulását.

— **A legértékesebb karácsonyi ajándék.** Most jelent meg a „Zenélő Magyarország“ zenemű folyóirat IX. évfolyama — 1902. év számai egybefűzve kétujnyi vastag kötet 250 zeneoldalon tartalmazza az idej zeneújdonosságok legjavát összegyűjtve a magyar dal — népdal műdal — vígdaok kuplék — operák, tánc, és szalonzene népszerű újdonosságait, a legnevesebb hazai és külföldi zeneszerzők műveiből, zongorázza, énekre és hegedűre. Minden zongorázónak felelte értékes gyűjtemény. Ára fűzve 12 kor., dus aranyozású diszkófében 15 kor. Megrendelhető kizárólag a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapesten VIII. József-körut 22—24 honnan a kötet részletes tartalomjegyzékét mindenkinek bérmentve küldik meg, s hol egyttal minden nyomtatásban megjelent zenemű a legjutányosabban beszerezhető. Előfizetések a januárral meginduló X. évfolyamra egész évre 12 kor., félévre 6 korona már elfogadtatnak.

— **Karácsonyra:** Szövegetek (Damentuch) 120 széles 1 méter 50 krajeár. barehentok, flanelok 18 krtól feljebb. Játékok nagy választékban és jutányos árban kaphatók Hirschfeld Miksa divatárus üzletében Ipolyságon. Főter Wertheimer féle ház.

— **Orvosi körökben** már rég ismert tényi hogy a Ferenc József keserűvíz valamenny, hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és emlitésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk hártározottan Ferenc József keserűvizet.

— **HÁZVEZETŐNŐ.** Egy jó házból való árva leány ház-vezetőnői állást keres: **Cím: A régi Takarékpénztár Brandweiner Katica.**

— **A „Zenélő Magyarország“** zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent 228-dik fűzete a következő szép zeneműújdonosságokat közli: I. Ladányi Ernő „Karácsonyi éneket“ II. Rév y Géza „Simon Judit“ melodramát. III. Boór Gyula „Aranka“ mazurkáját. Előfizetési ára negyedévben 6 fűzetre 3 korona. Előfizethetni a „Zenélő Magyarország“ (Klökner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapesten VIII. József-körut 22/24. hol egyttal minden nyomtatásban megjelent zenemű legjutányosabban megrendelhető.

==== SZINHAZ. ====

Ipolyság közönsége következetes maradt magához, a színházba nem járást illetőleg, éppen a Hedervárné fellépése alkalmával telt meg zsufolásig a terem. A színházi hétről tudósítsunk ez:

Kurucz Feja Dávid.

Közönségünk még Kurucz Feja Dávidra, erre a szenzációs és irodalmi becsü színműre sem volt kíváncsi. Pedig a darab meglehetősen ment. Major Ida (Raskayné) jól játszott és illuziót keltett. Egyes hatásosabb jeleneteinél nyílt színen is felhangzott a taps. Feja Dávid (Kmetty) igen jól felelt meg jelentős szerepének. Hevesi Gusztika (Böske) és Szénásy (a lantos) szokott jók voltak, nemkülönbön Pozsonyi (Feja anyja). Erdélyi Lilinek (Fejáné) nem való e szerep. Szitai, Hevesi, Varjas eltalálták szerepeik hangját, és a többi szereplőnek is része van a jó összjátékban.

Piros bugyelláris.

Jákab Sándor, Pál István és Tóth János műkedvelőkkel ment vasárnap a Piros bugyelláris gyér vasárnapi közönség előtt. A műkedvelők ügyesen mozogtak, és csinosan énekeltek, és közönségük nagyban tapsolta őket.

Hederváry Lajosné fellépte.

Hetfőn este ritka látványnak volt része a színház: egy gombostűt sem lehetett volna elhelyezni, oly zsufolt házat teremtett Hederváry Lajosné fellépte.

A színpad és a diszlotek primitivisége, és a művésznek környezetének készületlensége nemhogy az élvezetet zavarta, de valamelyest hozzátartozott az est hangulatához.

Hedervárné művészi alakításának stilizált szépségeit külön helyen méltatjuk. Partnerei közül egyedül Szénássy érdemel, még pedig igen nagy elismerést. Ez egy intelligens, erős színész, ez nagy színpadokra fogja magát rövidesen kinőni. Fernandót gondosan dolgozta ki, bár hangjának nincs hozzá elég ére, és kissé hadarva adta, de ez azt mutatja, hogy jól tudja szerepét és nem kell kinosan lesnie a sugót. Enrikéta szerepét Hevesi Gusztikának adták, akinek már fizikuma sem bírja el a terhét ennek az alaknak, melyben angyali bűbájnak kell egyesülnie ördögi ravaszúsággal. Ő ebből a Kirkeből naiv szende leánykát kreált. Réthy erőtlen alakot csinált Don Husztóból, maszkja is egy halott lárvája volt.

Az előadás lefolyása külsőségeiben imponáns volt.

Gyurkovics leányok.

Szordán este 8 koronás pénztári bevétel volt, és mindennek dacára megtartották az előadást. Pedig a bájos Gyurkovicskisasszonyok, különösen a kedves Hevesi Gusztika nagyobb közönséget érdemelt volna.

A Hevesi Gusztika és édes anyja jutalomjátékát a közönség részvétlensége miatt nem tarthatták meg. — Szomorú két este a színtársulatra, a miben csak az vigasztalhatja őket, hogy szombatra, *Az ördög piruláira*, amit nagy és új diszlotekkel állítottak ki, és ami kerek, összevágó előadásban fog menni, megtelik a ház. Ez nem csupán társadalmi, de már — emberbaráti köteleesség is.

Kulissza-pletykák.

A mult pletykában meggondolatlanul azt találtam kiszalasztani a tollamon, hogy a kulisszák megett kiábrándul az ember, ha meglátja, hogy egyes hölgyeken itt-ott mennyi a kellék.

Számtalan fenyegető levelet kaptam, hogy így, meg úgy... az egész légből kapott koholmány... ha nem hiszem, hát majd bebizonyítják... és így tovább...

Az igazság embere lévén, ismét benéztem az illuzió-gyárba, ahol igen vegyes érzelmekkel fogadtak.

— Ahát hát itt van!..

— No, jó fiu, hát megint mit hazudik majd rólunk?

Satöbbi...

(Ez a satöbbi csupa nem szalónképes kifejezés gyűjtőszava.)

Előadtam az ügyet, hogy és mint van a kellékkel, a mikor egy barna hölgy így szólt:

— Reményilem, hogy a dolog rám nem vonatkozott, különben várjon uram, ha ezeknek jelenése lesz...

Igen, jelenésük lön, és én tartozom kijelenteni, hogy az nem vonatkozhatott a harnára.

És valahányszor egy kishölgygel magunk maradtunk, úgy cáfolták le állításaimat, mint egy — félhivatalos.

És miután az igazság ereje így meggyőzött, tartozom kijelenteni, hogy az olvasók által kelteknek hitt dolgok mind, mind igen — természetesek.

*

Hallották már Molnár Eszlét énekelni? Mikor pajkos stanzákat énekel a barna legényekről?

Nos, önök, akik gyönyörködtek az énekében, csodálkozzanak!

A dalokat zokon vették a fiatal emberek. A szökek!

Elhatározták, hogy a dolgot nem hagyják annyiban, mert hiszen ez a szöke fiuk lealacsonyítása.

És sérelmüket a következő memorandumban hozták a kedves művésznő tudomására:

Mélyen tisztelt nagysád!

Abban, hogy kegyed mindig csak barna legényekről dalol, azokkal kacérkodik, cicázik, mi sérelmet nálunk. Hiszen a barnák sem különbek nálunk! Igaz, hogy ők többségben vannak, de az nem ok a kisebbség elnyomására. Kérjük, daloljon ozentul rólunk is, annál inkább, miután mi nem vagyunk okai, hogy szökek vagyunk.

Hódoló tisztelettel:

a szökek.

*

Szítai direktor, az igazgató énekese — pöntök volt és zóra — komotizált és nem lépett fel. De azért nem volt a társulat énekes híján. Dalolt Kmetty, Kardos, Réthy meg a sugó.

Egy felszinti szellemes ur nagyot nevetve jegyezte meg:

— Ime: Szítai a modern Orfeusz, őt nem csak hallgatják, de meg is tanulnak tőle énekelni.

*

A mi a fővárosi lapoknak a vitás tengerszem, az nekünk a Lili harisnyakötője. A tengerszemnek a gazdája vitás; a Lili harisnyakötőnek a színe. De az elmúlt hét eldöntötte vitánkat, a mennyiben Lili kisasszony alkalmat adott rá, hogy az egész közönség előtt bebizonyítsa igazunkat, hogy harisnyakötője — rózsaszín.

*

Györynének fáj a lába, és így szegény sántitva lépett fel néhány estén. A nézőtér egy inkognitóban levő nyári kritikusa gyönyörködve mondta:

— Kitűnően alakít! Csak azt nem értem, miért sántít.

Egy színész, aki ez este nem játszott, oda-szólt neki:

— Fáj a lába!..

De a mi pasasunk nem hagyta becsapni magát. Főlénytel mosolygott a színészre és a tudás büszkeségével szólt:

— Nekem mondja!

*

Hederváry Lajosné fellépésekor annyira megtelt a színház, hogy Erdélyi Lilinek csak a zongorán jutott hely.

Hederváryné — az egykori Murányi Juliska — művészi játéka igen tetszett és míg a közönség tombolva tapsolt, odabent férje, a jövődöbéli állandó színház intendánsjelöltje, rettenetesen drukkolt:

— Hátha így... hátha úgy!..

Egyes nagy jelenetek után fáradtan jött be ő nagysága, és az öltözőben fejét apró kezére hajtva, úgy látszott, hogy gondolkozik.

A férje nem zavarta, sőt gondolatban — ő is igyekezett követni a felesége gondolatait.

— ... Ott van a világot jelentő deszkákon...

Diadal... taps... Hej, de édesek lehetnek az egykori feltámadt emlékek!..

Ime, most ő nagysága elmosolyodik, édesen, derűsen és odaszól férjének:

— Lajos, kedves Lajos!..

— Parancsoljon, édesem!

— Ugyan, nem menne el haza megnézni, mit csinál az én drága Piroskám!..

Pszt.

Kupcsok Samu nyilatkozik.

Kupcsok Samu bakabányai evang. tanító elég későn nyilatkozik egy még októberi közleményünkre. Tárnyilagos lap lévén, még ő vele, a közismert tulzóval szemben is lojalisak vagyunk, és helyt adunk nyilatkozatának, mely csupa kihívó pökhendiség, és melyet ezuttal semmi kisérdő glosszára nem érdemesítünk. A nyilatkozat különben így szól:

T. Szerkesztő Ur!

A f. é. október 9-iki számában megjelent „Selmebányai Híradó”-tól átvett „Bakabányai csendélet” című, a kir. főügyész különös figyelmébe közleményre s abban foglalt cífránál cífrább megjegyzésekre nem akartam reflektálni, mert mi hozzá vagyunk szokva már nemcsak ilyen szunyogszurásokhoz, de ahhoz is, hogy hazafias szegény legények éjjel ablakainkat beverték s az utcán nyilvánosan kövekkel megdobáltak, panaszainkra pedig nem kaptunk feleletet, nem is álmódván ez elégtételről.

De azt tartom, hogy a szerkesztőségek megjegyzései addig, míg a védelem másik féltől közzétéve nincs, helytelenek. Mert úgy tüntetik a hirt, mintha már beigazolt tény volna, pedig ez mindég nem bizonyul be, kivált ha azt egy érdekelt féltől megkapja és csak a megtámadott fél meghurcolására szolgálhat, mi a Honti Lapok végén csattanó megjegyzéséből kifolyólag meg is történt.

A „Selmebányai Híradó”-ban megjelent közleményt és nyilatkozatot reprodukálva „a hétről” szóló cikk végén szembetűnőbb betűkkel közzé van téve: „ugy tudjuk, hogy fia annak a Kupcsok Samu bakabányai tanítónak, aki magyar ösztöndíjon végezte tanulmányait és halálból ezért a magyarfalót töl tulzók egyik lelkes apostola.” Ezen helytelen nyilatkozat és hazug állítás meghurcolta fiam becsületét és jövője veszélyeztetésére irányult és vidéki s „Pesti Hírlap”-on kívül komoly fővárosi és amerikai hírlapokban is szenzációsán szenzációsabb címek alatt félreértett vezérlőkben helyt talált. Pedig légből kapott rozszakaratu koholmány, mert sem alulirott, sem fiam egy fillérnyi magyar állami ösztöndíjat nem kaptunk, s nem is kértünk ilyet, tanulván saját szegény pénzünkön csak annál nagyobb, gazdagabb szorgalommal. Ennyit kérek védelmünkre.

A mi illeti a Demichér G. vendéglőjében történeteket, azzal az alkalmammal az egyik cseh ifju fecegésén kívül senki sem említette a magyarokat, vagy éppen a magyar nemzetet annál kevésbbé gyalázta azt s legkevésbbé tetteleg bántalmazta az ott borozott „jó magyarézelő polgárokat”, amit saját levelezőjük sem állít és az ott megtörténtekekről tanuskodik a kir. főügyész által elrendelt s a báti szolgabíró által keresztülvitt vizsgálat; onnan tessék meggyőződni a valóról s azután itélni.

Tisztelettel

Kupcsok Samu
ev. tanító.

Ipolysági piaci árak.

(1902. december hó 2-án.)

Buza mm.	kor. 13.80—13.40
Rozs	12.60—12.20
Arpa	12.80—12.60
Zab	10.40—10.0
Burgonya	3.10—3.00
Büköny	11.40—11.20
Kukorica	10.00—11.00

6950 1902. tkvi. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulirott bíróság közzé teszi, hogy Paulovics Mártonnak, Paulovics János és tsaiel. v. hajtási ügyében az árverézt végrehajtási joghatálylyal elrendeli a területéhez tartozó Felső-Sipék község 146. sz. tjkvben A I 1 sor. 16. hrsz. a. foglalt ⁴/₁₀ részben Paulovics János ²/₁₀ részben Paulovics Márton ²/₁₀ részben Gyuroch János nevében álló 15 népsorszám egész ház és udvar 640 koronában megállapított kikiáltási árban 1903. évi január hó 3-án d. e. 10 órakor Felső-Sipék község házában a megállapított kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett becsáron alul is el fog árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30. 60. és 90. nap alatt 3 egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe be-számítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál valamint a fent megjelölt község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék tkvi hivatala.

Ipolyságon, 1902. évi november 15.

Oravetz Béla

kir. törvszéki bíró.

Eladó bor.

Pincében még 37 hektó fehér bor, és 25 hektó vörös bor van eladó.

A fehér bor ára hektónként: 22 forint, — a vörös boré 21 forint Mintát mindenkor küldök.

Továbbá nálam tavasszal iskolázott mohás ojtványok is kaphatók lesznek: ripária alanyon: mézes fehér, ezer-éves és csodaszőlő fajták: 8000 drb. Azonkívül tavasszal ojtatni fogok mohásan akár iskolázásra, akár tavaszi állandó kiültetésre.

A tavaszi mohás ojtványoknál a rögtöni kiültetésnél 85 % megeredésért jót állók.

Ugyancsak szelid vesszők is kaphatók: oportó és mézes-fehér, ezre 7 korona.

Schulpe Alfonz

földbirtokos.

Lontó. (Hontmegye)

FRISS DUNAI HAL.

Minden csütörtökön és pénteken, karácsony hetében pedig minden nap kapható

FRISS DUNAI HAL

Deckner Mihály fűszer és csemege-kereskedésében, — Ipolyságon.

565. 1902. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a vmikolai kir. járásbíróság 1902. évi V. 33. számú végzése következtében Freund Lajos dr. ügyvéd által képviselt Freund Simon javára Melezer József és neje ellen 309 kor. s jár. erejéig 1902. évi február hó 17-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1100 koronára becsült következő ingóságok u. m.: lovak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a vmikolai kir. járásbíróság 1902. évi V. 33./4. számú végzése folytán hátr. 284 kor. s 34 fill. tőkekövetelés, ennek 1902. évi szeptemb. hó 17. napjától járó 6 % kamatai erejéig Terenyén leendő eszközlésére 1902. évi december 16. napjának d. e. 9 órája határidőül kifizetik és ahhoz a venni szándékozóknak oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbit ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Vámos-Mikola, 1902. évi december 1.

Német Emil
kir. bír. végrehajtó.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított árnakon. Oltványok ezre 90-100 ft. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszazárlási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

Élőkerítés.

Gleditschia esemeték és magvak. Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmi féle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a bekerített részek teljesen kulccsal zárhatók. Minden rendelkezésre álló állatott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozást végett szíves fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy-egy könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát hasznára ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekben áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgáltatást tesznek.

Diócsemeték. Két éves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep, Nagy-Kagya, u. p. Székelyhid.

5170. szám tkv. 1902.

Hirdetmény.

A vámosmikolai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság **Tésa** község telekkönyveit birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579/I. M. sz. szabályrendelet következtében átalakítja s ezzel kapcsolatban mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. évi. XXIX. az 1889. évi XXXVIII s az 1891. évi XVI. teikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. teikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosítja.

Ezen célból az átalakítási előmunkálat hitelesítését és a helyszíni eljárást nevezett községben **1903. évi február hó 9-ik napján** megkezdí.

Amiért is felhívja:

1. Az összes érdekelteket, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazottjuk által jelenjenek meg s az új telekkönyvi tervzet ellen nem táni észrevételeiket annál is inkább adják elő, mert a régi telekjegyzőkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazokat, akik valamely ingatlanra nézve tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratokat felmutatni nem képesek, hogy az átíratásra az 1886. évi XXIX. tc és az 1889. évi XXXVIII. tc 5. 6. 7. és 9. §§-ai értelmében a szükséges adatokat megszerezni el ne mulasszák s azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, a vagy hassanak oda, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ösmerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik, s a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek, és végre:

3. Mindazokat kiknek javára tényleg már megszűnt követelésekre vonatkozó zálogjog vagy megszűnt s egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, valamint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosait, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyeg kedvezményétől szintén elesnek.

Kir. járásbíróság mint tkvi hatóság
V.-Mikola, 1902. november 19.

Kraicz
kir. jbró.

Kitűnő minőségű fehér asztali bor literes palackban 72 fillér.

Értesítés!

Van szerenésém a t. közönséget értesíteni, hogy *Ipolyságon a Főtéren 32 év óta fenálló rőfös és fűszer üzletemet* az utóbbi időben

bodegával (izelítő helyiséggel)

bővítettem ki, s erre a célra egy, a mai kor kívánalmainak megfelelő helyiséget rendeztem be.

A rőfös üzlet fokozatos beszüntetése mellett — *fűszer kereskedésemet fellendíteni óhajtván, állandó raktárat tartok az ezen üzletághoz tartozó cikkekből, valamint csemege- és füstölt húsarúkból u. i. vörstü, füstölt nyelvé, szalámi stb.*

Különös gondot fordítok

likőr, bel- s külföldi rum, továbbá égetett és édesített szeszes italok vezetésére, úgy hogy valódi tiszta italok — mint borovicska, törköly, szilvórium stb. egyedül nálam kaphatók.

A „bodega“ helyiség állandóan a t. közönség rendelkezésére áll, hol hideg ételek, pompás hazai és külföldi borok, pezsgő, sör stb. szolid, jutányos árban s pontosan szolgáltatnak ki.

Bejárat a bodegába az üzlethelyiségen át.

A mélyen tisztelt közönség eddigi jóindulatát s pártfogását továbbra is kérem, s azt kiérdemelni iparkodni fogok.

Tisztelettel

Mangold Mór.

Kitűnő minőségű fehér asztali bor literes palackban 72 fillér.

Nyomatott NEUMANN JAKAB gyorssajtóján Ipolyságon.

A világhírű Kesingi sör egyedül nálam kapható.

Kitűnő minőségű denaturált szesz literes palackokban 48 fillér.